Petak, 01.05.2015.g.

Već nekih mjesec i pol dana nisam ništa upisao u svoj duhovni dnevnik.

Nije da nisam imao nekih poticaja da nešto posvjedočim iz svojeg

duhovnog života. Ali, sve što sam do sada upisivao u svoj duhovni

dnevnik i objavljivao drugima da to čitaju, DA MOŽDA PRONAĐU

NEŠTO I ZA SEBE I SVOJ ŽIVOT, uvijek je bilo vođeno nekim

mojim posebnim osjećajem, dubokim mirom u meni, **DA VRŠIM**

SVETU BOŽJU VOLJU ZA SVOJ ŽIVOT, PO DAROVIMA KOJE

SAM PRIMIO, VOĐEN SVETIM BOŽJIM DUHOM.

Mnogo sam članaka započeo a da ih nisam nikad završio. Jer je previše u

njima bilo onoga ŠTO JA HOĆU I ŠTO SAM JA MISLIO DA

TREBAM NAPISATI. A premalo onoga KADA RIJEČI I MISLI SAMO

IDU I IDU.

Jer, spoznao sam, i učvrstio se u toj svojoj spoznaji u zadnjih godinu,

dvije, **DA NIKAD, NI U KOJEM TRENUTKU, NE SMIJEMO**

"STATI" U SVOJEM ŽIVOTU, DA PRESTANEMO U SVEMU

TRAŽITI, SVEMU ŠTO NAM SE SVAKODNEVNO DOGAĐA U

NAŠIM ŽIVOTIMA, ŠTO GOSPODIN ŽELI DA MI UČINIMO.

TO JE ŽIVOT PO BOŽJIM ZAKONIMA I BOŽJIM ZAPOVIJEDIMA.

TO JE ŽIVOT PUN PITANJA I KUŠNJI.

TO JE ŽIVOT SVAKODNEVNOG "PADANJA" I "DIZANJA".

ALI, TO JE ŽIVOT KOJI TI U SVAKOM TRENUTKU IMA

SMISLA.

TO JE ŽIVOT U KOJEM PRONALAZIŠ RADOST U

NAJMANJIM SITNICAMA KOJE TI SE KROZ DAN DOGODE.

TO JE ŽIVOT, KADA SVUGDJE I U SVEMU PREPOZNAJEŠ

BOŽJU PRISUTNOST. U SVOJEM ŽIVOTU I U SVEMU ŠTO

OKO TEBE DOGAĐA.

I TADA SAMO, U SVAKOM TRENUTKU KOJI TI DOĐE,

TRAŽIŠ ODGOVOR NA PITANJE NA TO ŠTO JE TVOJE DA

U SVEMU TOME UČINIŠ.

ŠTO NAŠ LJUBLJENI GOSPODIN BOG ŽELI OD NAS!

A kada tako živiš tada sve ono što činiš, ljudima oko tebe i ne mora biti

jasno. I nije ti bitno.

Ti znaš i osjećaš da činiš sve dobro, da tako sada treba biti, bez da se

zamaraš što će od toga ispasti u budućnosti.

I imaš i mir i radost. Ponekad i padneš, ali i ti padovi nakon toga imaju

smisla. SVE TI TO GOSPODIN BOG DADNE ZA SPOZNATI.

I TEBI I DRUGIMA OKO TEBE.

Tako sam i ja u protekloj korizmi odlučio se više posvetiti dragim ljudima

koji su sastavni dio mojeg svakodnevnog života. TAKO SAM OSJETIO

DA GOSPODIN ŽELI OD MENE.

Na mise kroz tjedan skoro da i nisam išao, nadahnuće za pisanje članaka i

svjedočenja na taj način drugima o svemu što mi Gospodin lijepoga čini u

životu imao sam puno manje. Bez odlaska na mise bilo je i manje

molitve.

NEKAKO SAM SHVATIO DA SADA GOSPODIN ŽELI OD MENE

NEŠTO DRUGO.

NIJE ME ODABRAO ZA SVOJEG SVEĆENIKA NEGO ZA

SVJETOVNOG ČOVJEKA S OBITELJI, POSLOM I SVIM TIM ŠTO

UZ TO IDE.

I DAO MI TOLIKO PREKRASNIH DAROVA DA MU I NA TAJ

NAČIN SLUŽIM.

A JA SAM DAVNO ODLUČIO, ČIM MI JE GOSPODIN DA TU

SPOZNAJU, DA ŽELIM JEDNOM DOĆI U NJEGOVO KRALJEVSTVO.

JA ŽELIM U KRALJEVSTVO BOŽJE!

A U KRALJEVSTVO BOŽJE SE DALAZI SAMO PO

GOSPODINU ISUSU!

PA TKO SAM ONDA JA DA ODREĐUJEM ŠTO ĆU I KAKO

ČINITI U SVOJEM ŽIVOTU!?

NE, JA ŽELIM ČINITI ONO ŠTO GOSPODIN OD MENE ŽELI

DA ČINIM.

JA ŽELIM IZVRŠITI SAMO ONO ŠTO JE ON DAVNO ZA

MENE OSMISLIO I PREDVIDIO.

I s tom čvrstom odlukom u svojem životu, ja nastojim živjeti svaki

trenutak svojeg života.

MOJA INTERNETSKA STRANICA "DUHOVNI DNEVNIK …

MOJI ČLANCI …

MOJE MOLITVE …

MOJA SVJEDOČENJA …

MA, ŠTO JE OD SVEGA TOGA MOJA ZASLUGA!?!?

NIŠTA, BAŠ NIŠTA!

SVE SAM "DOBIO" A DA NE VIDIM ČIME SAM BILO ŠTO

ZASLUŽIO.

TAKO SAM SHVATIO I TAKO SE TRUDIM ŽIVJETI.

Hoću li i dalje pisati svoja svjedočanstva o svemu lijepom što mi

Gospodin čini u mojem životu i to dijeliti s drugima? Hoću ako tako i

Gospodin želi, KROZ MIR U MOJEM SRCU I NADAHNUĆA KADA

PRSTI SAMO LETE PO TIPKOVNICI JER IH NETKO DRUGI

USKLAĐUJE S MOJIM MISLIMA.

I to mi je potpuno nevažno. Sto ili tisuću članaka, više ili manje posjeta

na tekstove.

SAMO DA BUDEM PONIZNI SLUGA BOŽJI I ČINIM SAM

ONO ŠTO NEKAKO OSJETIM DA ON ŽELI DA UČINIM.

Do sada je to bila ova stranica. Ne znam što će biti dalje. Tražim stalno

SVETE BOŽJE ZNAKOVE.

JER ĆE ON UVIJEK NAMA DATI, I PO NEKOLIKO RAZNIH

ZNAKOVA, KADA ĆE HTJETI DA NEŠTO VAŽNIJE MIJENJAMO U

ŽIVOTU.

I OVAJ ZLI SA STRANE ĆE SE STALNO TU MIJEŠATI.

NO, MIR I RADOST U SRCU NAM JE UVIJEK VODILJA. TU ZLI

NE MOŽE NIŠTA JER ON DONOSI SAMO NEMIR I

NEZADOVOLJSTVO.

I tako sam u ovih zadnjih tjedana stao malo s pisanjem članaka. Nisam

imao neke čvrste i postojane poticaje za pisanje, makar sam imao puno

situacija o kojima sam mogao pisati. Ali sam činio sve drugo što sam

mogao.

Vozeći suprugu svaki dan na fizikalne terapije, imao sam nekoliko sati

kada sam ju morao čekati. Pa sam se upitao što bi mogao za to vrijeme

učiniti. I dobio sam neki poticaj da nastavim sa slaganjem mojih novih

prijedloga knjiga. Sjeo sam u kafić i prebirao po člancima, kopirao ih,

premještao, pridruživao im naslove, brojeve stranica …

Pa su tako nastali i grubi prijedlozi novih knjiga:

DUHOVNI DNEVNIK "Borba za obitelj"

DUHOVNI DNEVNIK "Moj život s Gospodinom"

DUHOVNI DNEVNIK "Moja mistična svjedočanstva"

DUHOVNI DNEVNIK "Naši dragi sveci"

DUHOVNI DNEVNIK "Zli djeluje, djelujmo i mi"

DUHOVNI DNEVNIK "Međugorje, Marija Bistrica, Ludbreg …"

DUHOVNI DNEVNIK "Kristovi svjedoci"

Na početku sam si postavio pitanje pa što ako nikad neće biti

ništa od tih knjiga. Ja nemam novaca za štampanje, drugim nisu

interesantne. Pa čemu onda taj cijeli trud?

Ali, odmah sam i sam sebi odgovorio da to dalje nije moje. Ako sada

imam vremena i nadahnuća da to sve učinim i skalupim članke pod tim

naslovima, i ako se u svemu tome dobro osjećam, ONDA SE O

OSTALOM NE MORAM BRINUTI. OSTALO ĆE GOSPODIN , AKO JE

TAKO PREDVIDIO.

I TAKO I TAKO SVA TA NADHNUĆA NISU MOJA NEGO

NJEGOVA PA NEKA ČINI ŠTO ŽELI.

JA ĆU SAMO UČINITI ONO ŠTO JA OSJEĆAM DA TREBAM. I to

sam i učinio.

I interesantno, kada sam dobio neki poticaj za ovaj zadnji naslov knjige,

"KRISTOVI SVJEDOCI", tada sam nekako osjetio da je tu kraj, da tu

trebam stati.

I BIO SAM TAKO ISPUNJEN, MIRAN I RADOSTAN, SA

PREKRASNIM OSJEĆAJEM DA SAM U TIM TRENUCIMA

ISPUNIO SVRHU SVOJEG POSTOJANJA KOJU MI JE

GOSPODIN BOG, U KOJEG TOLIKO VJERUJEM, DAVNO

OSMISLIO I PREDVIDIO.

Još imam dosta posla da tim svim knjigama napišem i predgovore, i

učinim grubu lekturu, i možda još malo presložim članke, itd. I to će doći

idućih dana.

A da li će te "knjige" ikad biti knjige, štampane i dostupne onima koji će

ih čitati, S TIM SE STVARNO NE ZAMARAM. BIT ĆE TAKO KAKO

ĆE GOSPODIN BOG HTJETI I KAKO JE DAVNO PREDVIDIO.

MENI JE BILO SAMO VAŽNO DA SAM ODGOVORIO ONIM

POTICAJIMA I ZNAKOVIMA KOJE SAM OSJETIO.

Ovih dana ću snimiti i onu svoju prvu knjigu "SMISAO ŽIVOTA" na neki

CD, umnožiti i podijeliti onima koji ne vide čitati. Sve sam dogovorio,

došlo je i nešto novca, pa ću i taj poticaj, koji je u meni već neko vrijeme,

pretvoriti i njegovo izvršenje.

A svi ostali trenuci posvećeni su dragim ljudima oko mene.

KOJIMA SE DAJEM ONAKO KAKO OSJEĆAM DA GOSPODIN TO

ŽELI OD MENE.

I PUNO IH IMA. NA RAZNE NAČINE.

I PUNO IM SE DAJEM.

I PUNO JE KUŠNJI.

I ČESTO IMA OSJEĆAJ DA IDEM KROZ ŠIKARU I TRNJE.

I PROBIJAM SE TEŠKO KROZ TO GRANJE I TRNJE OČEKIVANJA

DRUGIH OKO MENE, MOJIH SPOZNAJA ŠTO I KAKO MORAM

ČINITI DA BI VRŠIO SVETU BOŽJU VOLJU, DA BI BIO DOBAR

VJERNIK, MUŽ, OTAC, SIN, BRAT, PRIJATELJ.

DA BI NEŠTO ODRADIO I ZARADIO OD MATERIJALNIH STVARI

KROZ SVE TO SVJEDOČIO ZA MOJEG LJUBLJENOG GOSPODINA.

TEŠKO JE SVE TO. NO, NI U JEDNOM TRENUTKU NEMAM

OSJEĆAJ DA ĆU PASTI, DA ĆU SE IZGUBITI, DA SE NEĆU

USPJETI PROBITI KROZ SVE TE KUŠNJE I SPOZNAJE.

JER, UVIJEK IMAM OSJEĆAJ DA JE TAMO NEGDJE ISPRED MENE

SVJETLO I SMISAO SVEGA KROZ ŠTO PROLAZIM.

MOJ LJUBLJENI GOSPODIN I NJEGOVO KRALJEVSTVO.

Mijesi me Gospodin svakog dana. Oblikuje, mijenja.

I JA MU SE DAJEM. OTVORENOG SRCA I DUŠE.

NE STOJIM I NE ČEKAM.

NEGO GA TRAŽIM U SVAKOM TRENUTKU ŽIVOTA KOJEG

MI DAJE.

MOJ ŽIVOT S GOSPODINOM…

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI,

TROJEDINI GOSPODIN BOG U SVE VIJEKE

VJEKOVA.